ära ostsiwad ja sinna suure palee üles ehitasiwad. Pärast oma mehe surma kauples madaam Boucicaut omas määramata suures kaupluses edasi, sellessamas mõttes nagu oma mehe ajalgi, muud kui tema heategemine kaswas päewast päewa. Tema ehitas wana meestele elamiseks suure maja, oma kodukülasse, kus ta pärit oli, 2 kooli, ühe silla, mis 400000 franki maksis, kinkis haigemajadele wäga palju priikohtasid, Pariisi linna waestele kangel talwe ajal 1879 30000 tekki, Pasteuri asutusele, kus hullu koeradest hammustatud arstitakse, 150000 franki, ühe wanaduse hoolekandmise asutuse heaks 3 miljoni franki. Alamatele teenritele asutas ta ka hoolekandmise kapitali. — Nii kaugele jõudis üks lihtlabane müüja naesterahwas! Tõeste imestamise ja austamise wäärt teod! Mine, katsu ja tee nõndasammuti! — — —

21. Juunil 1887 pidas Inglismaa kuningaana **Wiktoria** oma 40-ne aastast walitsuse püha. Kui ta ühe Suurbritannia auujärje peale sai, siis oli ta 18 aastat wana. Juubelipüha algas 20. Juunil 1887 a. tänu-jumalateenistusega. Pidule oliwad kõigest maailma jagudest miljonid Londonisse kokku tulnud. Niisugust pidu polnud maailm enne iialgi näinud.

1. Jaannaril 1888 pühitses katoliku kiriku peakarjane **paapst Leo XIII.** oma 50-ne aastast pidu Rooma linnas, Peetrikirikus, mis kõige suurem jumalakoda terwes ristikoguduses on. Paapst ise pidas jumalateenistuse. Seda pidu peeti kõige suurema kirikliku toredusega — laulu ja mänguga.

Aasta 1887 oli mitmele maale suur õnnetuse aasta. Helweetsias langes üks jagu ilusast **Zugi** linnast äkitselt järwesse, mille juures ka mitu inimest surma sai. **Wisla** ja **Elbe** jõgede kallastel oli aastal 1888 **suur wesi,** mis palju külasid ja põlduisid ära uhtis ja kõik ära neelas, mis põllumehel iganes oli.

Pööräme wiimaks weel silmi oma kitsama kodumaa poole! Aastal 1887. suri Akadeemikus Dr. **F. J. Wiedemann** ära. „See leinasõnum sünnitas meie terwe Eestirahwa juures südamelikku kaastundmust. Eestirahwal on se õnn, et see suur teadumees suure osa omast elust Eestikeele heaks on elanud. Tema suur sõnaraamat, grammatik ja raamat „Eestlaste tsemisest ja wälimisest elust“ on kui kolm jäädawat nurgakiwi, mille peale keeleteadlased

wõiwad edasi ehitada, ka siis, kui kord seda keelt enam ei peaks kõneldamagi. Eestlastel on asja, seda kuulsat Jsamaa poegaja suurt keeleuurijat oma kõige paremate meeste ritta panna ja temale haua põhja tänu järele saata. Nii kaua kui Eesti keel kõlab, kõlab ka tema austaja ja barija Akadeemikus Wiedemanni mälestus sooja südametes.“

Siin peame ka weel **Johann Kunder**'it mälestama, kes 12. Aprillil 1888 Peeterburisse ära suri. Temast pidi Aleksandri koolile juhataja saama. Nüüd on nad mõlemad kadunud, kuid nende mälestus on meile jäänud. „Kunder kirjutas Eesti koolidele mitmed õpetuse raamatud, mitmed näitemängud, paar „Laste raamatut“ j. m. m. Ta oli ka aastal 1885 ja 1886 nädalalehe „Meelejahutaja“ toimetajaks. Seltsides pidas ta sagedaste õpetlikka kõnesid ja wõttis Eesti elust ja olust kõigiti osa.“

Meie koolielus on kahel wiimasel aastal äkilised ja suured muudatused olnud.

Lühike jutustus Wene ajaloost.

Tatarlased laastawad Wenemaad. „Kui pikne ei käi, siis ei löö talupoeg risti ette,“ räägib Wene wanasõna. Nagu pikne kuuma suwe ajal õhku puhastab ja märskeks teeb, nõnda teewad wiletsused ja õnnetused inimest targaks, sunniwad teda terawamine waatama enese ja oma tegude peale.

Eks kõik meie õnnetused suuremalt osalt tule meie umbühendusest; see on ju wana tuttaw asi: Kus pole ühtmeelt ega ühendust, seal pole ka edasi saamist ja õnne ei ühesgi asjas.

Ennised Wene würstid waatasiwad Wenemaa peale nagu oma pärismaa peale; nad jagasiwad seda oma lastele ühtwiisi. Würsti sugukond oli suur. Wenemaa sai nõnda paljudeks ükskuteks würstiriikideks jagatud: Mida linna, seda würstiriiki. Igaüks tahtis oma pead elada, keegi ei tahtnud teise sõna kuulda, waid tahtis wanem teiste üle olla. Ühendusel ei olnud siin mitte asupaika, sest iga würst muretses ainult enese eest, tahtis ainult oma würstiriiki kinnitada.

Tülid tuliwad: Wend tõusis wenna wastu. Selle aja laulik räägib würstide tülidest järgmiselt: „Sell ajal sigis maa tülidest, rikki läks püha Wladimiri laste elu, würstide tülidest oli Wene-

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1889, lk. 19